

ພອນນິລັນດອນແຫ່ງການແຕ່ງງານ
ໂດຍ ແອວເດິ ຣິເຈິດ ຈິ ສະກາດ

ແຫ່ງສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ຂ່າວສານອັນງົດງາມຊຶ່ງກຸ່ມນັກຮ້ອງທິດເດີນໄດ້ບັນລະຍາຍໄປນນ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ມັນເປັນແບບແຜນ
ຂອງຊີວິດສຳລັບຫລາຍຫລາຍຄົນພວກເຮົາ: “ພະຍາຍາມທີ່ຈະເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຢຊູ.”

ໃນວັນທີ 16 ເດືອນກໍລະກົດ, ປີ 1953, ຈິນິນກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ່ງຄູ່ເຂົາລົງຢູ່ຂ້າງແຫ່ນບູຊານຳກັນຢູ່ໃນ
ພຣະວິຫານແມນທາຍ ຢູທາ. ປະທານຫລຽຍ ອາ ແອນເດິສັນ ໄດ້ເປັນຜູ້ຜະນິກພວກເຮົາ ແລະ ປະກາດວ່າ
ພວກເຮົາເປັນສາມິພັນລະຍາ, ແຕ່ງງານສຳລັບການເວລາ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ. ຂ້າພະເຈົ້າບສາມາດ
ອະທິບາຍຄວາມຮູ້ສຶກສະຫງົບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ມາຈາກຄຳສັນຍານນ. ຕາບໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ຍັງສິບຕຳລົງຊີວິດໃຫ້ເໝາະສົມ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຢູ່ນຳພັນລະຍາທີ່ແສນຮັກກັບ ລູກໆຂອງພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດການ ເພາະພິທີການທີ່ສັກສິດຊຶ່ງກະທຳດ້ວຍສິດອຳນາດທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງຖານະ
ປະໂລຫິດນນໃນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ລູກເຈັດຄົນຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກຜູກມັດເຂົ້າກັບພວກເຮົາ ໂດຍພິທີການທີ່ສັກສິດຂອງພຣະວິຫານ.
ພັນລະຍາທີ່ປະເສີດລຳ, ຈິນິນ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາສອງຄົນໄດ້ຂ້າມຜ້າມ່ານໄປເບືອງນນແລ້ວ.
ເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ຊຸກຍູ້ທຸກຄົນໃນຄອບຄົວໃຫ້ຕຳລົງຊີວິດເຊັ່ນນນ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບພອນ
ນິລັນດອນທັງໝົດ ຊຶ່ງໄດ້ສັນຍາໄວ້ຢູ່ໃນພຣະວິຫານ.

ສິ່ງສຳຄັນສອງຢາງໃນແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງພຣະບິດາ ຄືການແຕ່ງງານ ແລະ ຄອບຄົວ. ເພາະຄວາມ
ສຳຄັນຫລາຍທີ່ສຸດຂອງສອງຢາງນ ຊາຕານຈິ່ງບລິດລະທີ່ຈະທຳລາຍຄອບຄົວ ແລະ ຫລົດຄວາມສຳຄັນ
ຂອງພິທີການໃນພຣະວິຫານ, ຊຶ່ງຜູກມັດຄອບຄົວເຂົ້າກັບຊີວິດນິລັນດອນ. ເມື່ອເຮົາມີປະສິບການຫລາຍຂນ
ເທົ່າໃດ, ການຜະນິກໃນພຣະວິຫານກໍຈະມີຄວາມໝາຍຫລາຍຂນເທົ່ານນ. ມັນຈະຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃກ້ ແລະ
ພົບເຫັນສັນຕິສຸກ ແລະ ບັນລຸຜົນໃນຊີວິດມະຕະນ.

ເທື່ອໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບຊີວິດຈາກພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍ
ເດີນທາງໄປເຮັດທຸລະກິດເລອຍໆ. ບາງເທື່ອຈະໄປເຖິງສອງອາທິດ ແລະ ກັບມາບ້ານໃນຕອນເຊົ້າວັນເສົາ.
ຂ້າພະເຈົ້າມີເວລາສີ່ຊົ່ວໂມງ ກ່ອນຕ້ອງໄດ້ຕຽມໄປປະຊຸມອີກປ່ອນໜຶ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເກດເຫັນວ່າ
ເຕົ້າຊັກເຄື່ອງຂອງພວກເຮົາເພ ແລະ ພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊັກເຄື່ອງດ້ວຍມື. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕນ
ສ້ອມແປງຈັກຊັກເຄື່ອງ.

ຈິນິນໄດ້ມາຫາ ແລະ ຖາມວ່າ, “ອ້າຍຣິດ, ອ້າຍເຮັດໜຶ່ງ?”

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບວ່າ, “ອ້າຍພວມແປງເຕົ້າຊັກເຄື່ອງ ເພື່ອວ່ານ້ອງຊິບໄດ້ຊັກເຄື່ອງດ້ວຍມື.”

ແລ້ວ ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງເຮັດ. ໄປຫລນນຳລູກຜູ້ນ.”

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ອ້າຍຫລນນຳເຂົາຕອນໃດກໍໄດ້. ອ້າຍຢາກຊ່ວຍນ້ອງ.”

ແລ້ວ ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ອ້າຍຮິເຈດ, ໄປຫລນນຳລູກດຽວນ.”

ເມື່ອນາງກ່າວດ້ວຍອຳນາດແບບນນຕຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຕາມ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຫລນນຳລູກ. ພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນໄລ່ກັນ ແລະ ກງໄປກງນາຢູ່ໃນກອງໃບໄມ້ຫລິ້ນ. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປປະຊຸມ. ຂ້າພະເຈົ້າອາດລົມປະສົບການນນໄປແລ້ວ ຖ້າມັນບໍ່ໄດ້ເປັນບົດຮຽນທີ່ນາງຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮຽນ.

ເຊາມຕມາ, ປະມານ 4 ໂມງເຊາ, ຂ້າພະເຈົ້າສະດັງຕິນ ເມື່ອຮູ້ສຶກວ່າມີແຂນນ້ອຍໆນາໂອບກອດຄໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈຸບແກ້ມ, ແລະ ຊິມໃສ່ຫູຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີວັນລົມວ່າ: “ພເອີຍ, ລູກຮັກພ. ພເປັນເພື່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງລູກ.”

ຖ້າທ່ານເຄີຍມີປະສົບການເຊັ່ນນນຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງທ່ານ, ທ່ານກໍມີຄວາມສຸກອັນໃຫຍ່ຍິ່ງຂອງຊີວິດຫລາຍທີ່ສຸດ.

ຖ້າທ່ານເປັນຊາຍສະກັນທີ່ຍັງບໍ່ແຕ່ງງານເທື່ອ, ຢາເສຍເວລາໄປລ້າງໃນການບໍ່ສະແຫວງຫາຫຍັງ. ຈົ່ງກ້າວເດີນຕໄປໃນຊີວິດ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ກັບການທີ່ຈະແຕ່ງງານ. ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຢູ່ໄປຊຶ່ງໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມເລີຍ. ຊາຍໜຸ່ມທັງຫລາຍ, ຈົ່ງໄປຮັບໃຊ້ເຜີຍແຜ່ດ້ວຍຄວາມເໝາະສົມ. ແລ້ວໃຫ້ພະຍາຍາມຊອກຫາເນອຄູ່ນິລັນດອນທີ່ເໝາະສົມ. ເມື່ອເຈາພົບວ່າ ເຈາສົນໃຈ ຜູ້ຍິງຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ, ໃຫ້ເຈາສະແດງໃຫ້ນາງເຫັນວ່າເຈາເປັນຄົນດີສົມຄວນ ຈົນວ່ານາງຢາກຮູ້ຈັກເຈາຫລາຍຂນ. ໃຫ້ເຈານາງໄປຫາບ່ອນທີ່ດີ. ສະແດງຄວາມສາມາດບາງຢາງ. ຖ້າເຈາຢາກມີພັນລະຍາທີ່ປະເສີດ, ເຈາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ນາງເຫັນວ່າ ເຈາເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ດີປະເສີດ ແລະ ຈະເປັນສາມິທີ່ດີຄືກັນ.

ຖ້າເຈາໄດ້ພົບຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ, ເຈາສາມາດຈົບ ແລະ ແຕ່ງງານ ແລະ ມີຄວາມສຸກໄປຊົວນິລັນດອນໄດ້ ໂດຍການຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງການມີຄ່າຄວນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈາແຕ່ງຕງໄວ້.

ສຳລັບຜູ້ທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວ, ທ່ານໄດ້ຊື່ສັດຕູຄູ່ຂອງທ່ານທາງຈິດໃຈ ແລະ ທາງຮ່າງກາຍແລ້ວບໍ່? ທ່ານຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ພັນທະສັນຍາຂອງການແຕ່ງງານຂອງທ່ານບໍ່ ໂດຍການບໍ່ເວາລົມນຳຄົນອື່ນ ແບບທີ່ທ່ານບໍ່ຢາກໃຫ້ຄູ່ຄອງຂອງທ່ານໄດ້ຍິນ? ທ່ານເຮັດຄວາມດີ ແລະ ສົ່ງເສີມຄູ່ຄອງ ແລະ ລູກໆຂອງທ່ານບໍ່?

ອ້າຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ທ່ານເປັນຜູ້ນຳພາການເຮັດກິດຈະກຳ ໃນຄອບຄົວບໍ່ ດັ່ງເຊັ່ນການສຶກສາພຣະຄຳພີ, ການອະທິຖານເປັນຄອບຄົວ, ແລະ ການສັງສັນໃນຄອບຄົວ, ຫລືວ່າພັນລະຍາເປັນຜູ້ເຮັດພາລະເຫລົານນ ແທນ ເພາະທ່ານຂາດຄວາມສົນໃຈ? ທ່ານໄດ້ບອກພັນລະຍາຂອງທ່ານເລອຍໆບໍ່ວ່າ ທ່ານຮັກນາງ ຫລາຍຂະໜາດໃດ? ມັນຈະນຳຄວາມສຸກອັນລນເຫລືອມາໃຫ້ນາງ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນຜູ້ຊາຍຫລາຍຄົນ ເວົ້າວ່າ, “ນາງຮູ້ແລ້ວ.” ທ່ານຕ້ອງບອກນາງ. ຜູ້ຍິງຈະເບີກບານ, ເຕີບ ໂຕ, ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຫລາຍເມື່ອ ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມໝັ້ນໃຈ. ຈົ່ງສະແດງຄວາມກະຕັນຍູສຳລັບສິ່ງທີ່ຄູ່ຄອງຂອງທ່ານໄດ້ເຮັດສຳລັບທ່ານ. ຈົ່ງສະແດງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູນນເລອຍໆ. ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດລາບລນຫລາຍຂຶ້ນ, ສຸກສະບາຍກວ່າເກົ່າ, ແລະ ມີເປົ້າໝາຍ. ຢາກບໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກທຳມະຊາດເລື່ອງຄວາມຮັກນນໄວ້. ແລະ ມັນຈະໄດ້ຮັບດີກວ່າ ຖ້າທ່ານ ໂອບກອດນາງໄວ້ຢູ່ໃນອ້ອມແຊນໃນຂະນະທີ່ທ່ານບອກນາງ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການສະແດງອອກໃນເລື່ອງຄວາມ ຮັກ. ຕອນພວກເຮົາແຕ່ງງານກັນໃໝ່ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເປີດພຣະຄຳພີອ່ານໃນການປະຊຸມ, ຂ້າພະເຈົ້າມັກ ຈະເຫັນເຈ້ຍນ້ອຍດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ອ່ານຫວານ ແລະ ໃຫ້ກຳລັງໃຈທີ່ຈິນິນໄດ້ສອດໃສ່ໄວ້. ບາງເທື່ອ ຖ້ອຍຄຳເຫລົານນ ປະທັບໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າບອກ. ຖ້ອຍຄຳທີ່ມີຄ່າເຫລົານນ ຈາກພັນລະຍາທີ່ຮັກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຊັບສິນບັດອັນລຳຄ່າ ທີ່ໃຫ້ການປອບ ໂຍນ ແລະ ການດົນໃຈ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຮັດຄືກັນກັບນາງ, ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າ ມັນມີຄວາມໝາຍຫລາຍຂະໜາດໃດຕາມນາງ. ຂ້າພະເຈົ້າຈິໄດ້ວ່າ ປີໜຶ່ງພວກເຮົາທຸກຍາກລຳບາກຫລາຍ ຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບສາມາດຊຸຂອງຂວັນ ວາເລັ່ນທາຍໃຫ້ນາງ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈິໄດ້ແຕ້ມຮູບແຜ່ນໜຶ່ງ ແລະ ຕິດມັນໄວ້ຢູ່ຜູ້ເຢັນ. ຂ້າພະເຈົ້າ ພະຍາຍາມເຮັດຈົນສຸດຄວາມສາມາດ, ແຕ່ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດ ຄືຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ສິນຈຳມັນ. ມັນໄດ້ຊົມຕິດຜູ້ເຢັນເປັນຮອຍດ່າງ ແຕ່ນາງບຍອມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລິບມັນອອກຈາກຜູ້ເຢັນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈິໄດ້ມໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາເຈ້ຍເສດທີ່ເປັນຮູບວົງມົນ ແຜ່ນນ້ອຍໆມາ ແລະ ໄດ້ຂຽນເລກ 1 ຫາ 100 ໃສ່. ອີກເບື້ອງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນຖ້ອຍຄຳໃສ່ໃນນນ. ແລະ ໄດ້ຍັດເຈ້ຍນ້ອຍໆເຫລົານນໃສ່ໃນຊອງ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄິດຖືວ່າເປັນເລື່ອງຕະຫລົກເມື່ອເຫັນມັນ.

ຕອນນາງເສຍຊີວິດໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພິບເຫັນວ່າ ນາງໄດ້ເກັບສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆທີ່ພວກເຮົາມອບໃຫ້ກັນໄວ້. ຂ້າພະເຈົ້າພິບເຫັນວ່າ ນາງໄດ້ຕິດເຈ້ຍແຜ່ນນ້ອຍໆເຫລົານນໃສ່ໃນເຈ້ຍແຜ່ນໜຶ່ງ. ນາງບພຽງແຕ່ໄດ້ເກັບ ຖ້ອຍຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຫານາງໄວ້ເທົ່ານນ, ແຕ່ນາງໄດ້ປົກປອງມັນໄວ້ດ້ວຍຜ້າຢາງນຳອີກ ຄືກັບວ່າ ມັນເປັນຊັບສິນບັດອັນລຳຄ່າແທ້ໆ. ແຕ່ມີແຜ່ນໜຶ່ງທີ່ນາງບໄດ້ຕິດໄວ້ນຳໝູ່. ມັນຍັງຕິດຢູ່ໃນ ໂມງຢູ່ເຮືອນຄົວ ຂອງພວກເຮົາ. ມັນມີຄຳວ່າ, “ຈິນິນ, ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ອ້າຍຈະບອກນ້ອງວ່າ ອ້າຍຮັກນ້ອງ.” ມັນຕິດ ຢູ່ໃນ ໂມງໜ່ວຍນນ ແລະ ເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ຄຳຜູ້ປະເສີດຂອງພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດ ຢູ່ໃນສະຫວັນ.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຫວນຄິດຄືນຫລັງກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງພວກເຮົານຳກັນ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນ ຫລາຍຂະໜາດໃດ. ພວກເຮົາບເຄີຍມີການຖົກຖຽງກັນ ຫລື ເວົ້າຈາບຕິດກັນເລີຍ. ບັດນ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພອນນນໄດ້ມາເຖິງເພາະນາງ. ມັນເປັນຜົນຂອງຄວາມເຕັມໃຈຂອງນາງທີ່ຈະມອບໃຫ້, ທີ່ຈະແບ່ງປັນ, ແລະ

ທີ່ຈະບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບຕົວເອງ. ໃນຊ່ວງລະຍະທີ່ຖາແກ່ນຳກັນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງນາງ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳຜູ້ເປັນສາມິພັນລະຍາໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນຢູ່ໃນບ້ານເຮືອນຂອງທ່ານ.

ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ລິສຸດເປັນສິ່ງທີ່ປຽບທຽບບໍ່ໄດ້, ເປັນອຳນາດທີ່ມີພະລັງຫລາຍສຳລັບຄວາມດີ. ຄວາມຮັກທີ່ຊອບ ທຳເປັນຮາກຖານຂອງຄວາມສຳເລັດຜົນໃນການແຕ່ງງານ. ມັນເປັນເຫດຜົນຕົ້ນຕໍຂອງລູກໆທີ່ເຕີບ ໂຕຂຽນຢ່າງເບິ່ງພໍໃຈ. ມີໃຜບໍ່ທີ່ສາມາດວັດແທກອິດທິພົນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງແມ່ທີ່ຊອບທຳໄດ້? ໝາກຜົນຈາກ ເມັດແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ແມ່ໄດ້ປູກໄວ້ຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ບົວລະບັດ ມັນດ້ວຍຄວາມຮັກຢູ່ໃນດິນດີຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງລູກຈະເປັນແນວໃດ? ໃນຖານະທີ່ເປັນແມ່, ທ່ານມີສັນຊາດຕະຍານທີ່ຈະຮູ້ວ່າ ລູກຂອງທ່ານມີພອນສະຫວັນ ແລະ ມີຄວາມສາມາດພິເສດໃນທາງໃດແດ່. ດ້ວຍສາມິຂອງທ່ານ, ທ່ານສາມາດບຳລຸງລ້ຽງ, ເພີ່ມຄວາມເຂມແຂງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ລັກສະນະພິເສດເຫລົ່ານັ້ນເຕີບ ໂຕຂຽນ.

ການແຕ່ງງານເປັນລາງວັນທີ່ດີ. ການແຕ່ງງານເປັນສິ່ງປະເສີດ. ບໍດີນພວກທ່ານຈະເລີ່ມຕົ້ນຄິດຄືກັນ ແລະ ມີແນວຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກອັນດຽວກັນ. ຈະມີບາງເວລາທີ່ທ່ານຈະພົບຄວາມສຸກຫລາຍທີ່ສຸດ, ບາງເວລາຈະຖືກທົດສອບ, ບາງເວລາຈະພົບຄວາມທຸກຍາກສຳບາກ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳພາທ່ານຜ່ານຜ່າປະສົບການເຫລົ່ານັ້ນໄປນຳກັນ.

ຄືນໜຶ່ງລູກຊາຍນ້ອຍຂອງພວກເຮົາຊື່ ຣິເຈດ, ຜູ້ເປັນພະຍາດໃນຫົວໃຈ ໄດ້ຕື່ນ ແລະ ຮ້ອງໃຫ້ຂນ. ສອງຄົນພວກເຮົາໄດ້ຍິນ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະລຸກໄປເບິ່ງລູກ, ແຕ່ເທື່ອນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ອ້າຍຊິໄປເອງ.”

ເພາະເປັນພະຍາດຫົວໃຈ, ເມື່ອລາວຮ້ອງໃຫ້ຂນ ຫົວໃຈຂອງລາວຈະເຕນຢ່າງໄວ. ແລ້ວລາວຈະຮາກໃສ່ປ່ອນນອນ. ຄືນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກອດລາວໄວ້ແໜ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຫົວໃຈເຕນຊ້າລົງ ແລະ ໃຫ້ລາວເຊົາຮ້ອງໃຫ້ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມປຽນຜ້າປູປ່ອນໃຫ້ລາວ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກອດລາວໄວ້ຈົນວ່າລາວຫລັບໄປ. ໃນເວລານັ້ນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ສອງສາມເດືອນຈາກນັ້ນ ລາວກໍ່ເສຍຊີວິດໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນລິມຕອນຂ້າພະເຈົ້າກອດລາວໄວ້ໃນອ້ອມແຂນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຄືນນັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຈິໄດ້ຄິດທີ່ລາວເສຍຊີວິດໄປ. ໃນຂະນະທີ່ນາງຈິນິນກັບຂ້າພະເຈົ້າພວມຂັບລົດໄປໂຮງໝໍ, ພວກເຮົາໄດ້ຈອດລົດຢູ່ຂ້າງທາງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໂອບກອດນາງ. ພວກເຮົາພາກັນຮ້ອງໃຫ້, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຈະເຫັນລາວອີກຢູ່ຜ້າມ່ານເບອງນນ ເພາະພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນພຣະວິຫານ. ສິ່ງນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ການສູນເສຍລາວໄປ ເປັນສິ່ງທີ່ຈະຍອມຮັບຮູ້ໄດ້ງ່າຍ.

ຄວາມດີຂອງນາງຈິນິນໄດ້ສອນຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ມີຄ່າຫລາຍໆສິ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າບໍ່ໃຫຍ່ຈັກເທື່ອ, ແລະ ນາງຄືເປັນຄົນທີ່ຢູ່ໃນກົດລະບຽບ, ແລະ ມີຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານຫລາຍແທ້ໆ. ການແຕ່ງງານໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາເອົາຊະນະຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ຫລື ການຄິດແຕ່ນຳຕົນເອງ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ເຫດຜົນຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນວ່າເຮົາໄດ້ຮັບການແນະນຳໃຫ້ແຕ່ງງານຕອນເຮົາຍັງມີອາຍຸນ້ອຍ ເພື່ອຫລີກເວນຈາກການພັດທະນາຄຸນສົມບັດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ແລະ ຍາກທີ່ຈະປຽນແປງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເສຍໃຈນຳຜູ້ຊາຍບາງຄົນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຜິດສິນໃຈເທື່ອ ທີ່ຈະຊອກຫາຄູ່ນິລັນດອນ ແລະ ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສານຳສະຕິຜູ້ບໍ່ເຄີຍມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ແຕ່ງງານ. ພວກທ່ານບາງຄົນ ອາດຮູ້ສຶກເປົ່າປຽວດຽວດາຍ, ບໍ່ມີຄວາມປະສົບຜົນ ແລະ ບໍ່ສາມາດຫລຽວເຫັນທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບພອນ ຂອງການແຕ່ງງານ ແລະ ມີລູກ ຫລື ມີຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ. ທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງຈະຮັກສາຄຳສັນຍາທີ່ພຣະອົງດົນໃຈໃຫ້ສາດສະດາຂອງພຣະອົງແຈ້ງປະກາດ. ນິລັນດອນເປັນ ເວລາທີ່ດົນນານ. ຈົ່ງມີສັດທາໃນຄຳສັນຍາເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ຈົ່ງດຳລົງຊີວິດໃຫ້ມີຄ່າຄວນສຳລັບມັນ ເພື່ອວ່າໃນເວລາຂອງພຣະອົງເອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາເຫລົ່ານັ້ນເກີດເປັນຈິງໃນຊີວິດ ຂອງທ່ານ. ດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນໃຈ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບພອນທີ່ສັນຍາໄວ້ທຸກປະການອັນທີ່ທ່ານມີຄ່າຄວນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ.

ຈົ່ງອະໄພໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບພັນລະຍາຜູ້ປະເສີດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຮົາ ເປັນຄອບຄົວນິລັນດອນ. ນາງເປັນຄົນເບີກບານສະເໝີ, ແລະ ສ່ວນຫລາຍແມ່ນມາຈາກການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ. ເຖິງແມ່ນຕອນທີ່ປ່ວຍໜັກ, ຂະນະທີ່ອະທິຖານໃນຕອນເຊົ້າ, ນາງຍັງໄດ້ທູນຂໍໃຫ້ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຊ່ອຍ ໃຫ້ນາງຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ. ຄຳອະທິຖານຂອງນາງໄດ້ຮັບຄຳຕອບເລອຍໆ. ພາລະ ໜັກໜ່ວງຂອງຜູ້ຄົນໄດ້ຖືກແບ່ງເບົາ; ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ດີຂຶ້ນ. ນາງໄດ້ຮັບພອນຫລາຍເພາະການເປັນ ເຄື່ອງມືທີ່ນຳພາໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າການຮັກທິດາຂອງພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນເປັນແນວໃດ ຜູ້ຊົງພ້ອມດ້ວຍພຣະຄູນ ແລະ ການອຸທິດຕົນ ນາງໄດ້ດຳລົງຊີວິດຈົນສຸດຄວາມສາມາດຂອງນາງດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ. ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນາງອີກ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາຮັກກັນກວ່າເກົ່າຫລາຍຂະໜາດໃດ. ພວກເຮົາຈະ ມີຄວາມກະຕັນຍູຕກັນຫລາຍກວ່າເກົ່າ ເພາະໄດ້ແຍກກັນຢູ່ໃນຕອນນັ້ນ. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.